

szakszerkesztőség és kiadóhivatal:
M O C S.
Mindennemű kézirat,
vél, hirdetés elfogadása,
az előfizetési díjak,
s hirdetési összegek be-
szedésére egyedül ille-
tőkes a
„Mezőségi Híradó”
szerkesztősége Mocs.
Kéziratot nem adunk vissza.

MEZŐSÉGI HIRADÓ

TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos: Dániel Géza. Főmunkatárs: Orbán Ferenc.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona
Félévre 4 „
Negyed évre 2 „
Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések díjszabás
szerint

MEGJELENIK MINDEN SZOMBATON.

Fogyunk.

A Mezőségi Híradó egyik megelőző számában statisztikai kimutatás jelent meg, mely kéréssel teljesen számokkal mutatott rá ama nyomoruságos jelen-
sége, hogy a Mezőségen a magyar-
ság száma rövid idő alatt rohamosan
csökkent. Olyan evidens dolog ez,
minek az ellenkezőjét, a viszonyok-
kal ismerős egyén nem vitathatja az
eszélősség gyanúja nélkül.

Ennek bizonyítására pár szót írni
is idővesztegetés volna. De nem idő-
pazarlás, sőt nemzeti kötelesség kutat-
nunk az ok után, mi ez oly sajnálatos
visszaesésnek okozója volt. Ha a jelent
ismerjük, könnyű visszatekintünk a
multba, mert a Mezőség faji, kulturá-
lis, szellemi és anyagi életének kereke
most is olyan fatengelyben forog, mint
évtizedekkel ezelőtt. Mi tehát a jelen,
milyen keretek között mozog tala-
junkon az az irányzat, melynek — ha
eddig nem is — de napjainkban ha-
zánk legelrejtettebb zugában is nyo-
mára akadunk? Ha ezt a irányzatot,
a magyar szív dobbanását, a hazafias
felbuzdulás sikerének bár lassu verését
kutatjuk, ne kereskedjünk a Mező-
ségen, mert az errefelé ismeretlen fo-
galom. Itt van mindennapi élet; egyik
szürke nap a másik után morzsolódik
le, akár a hivatalos szobák falai kö-
zött, akár az Isten szabad ege alatt.

De az öntudatot, hazafias szellemnek
hire-nyoma sincsen. Ha hasonlattal
akarnánk élni, azt mondhatnók, hogy
a mezőiségi magyarság olyan gyümölcs-
fához hasonlít, mely évente csak pár
gyümölcsöt terem és mert éppen e
miatt nem vonja maga felé tulajdono-
sának magyelmét, azt a pár szemnyi
termést is vagy ellopkodják a vásott
gyerekek, vagy éretten pottyán le a
magasból és eltűnik, elvész a gyom
között.

Pedig ne mondjuk, nincs a Mező-
ségen magyar elem. Van és ha nem is
zöme a lakosságnak, a számbeli külön-
bözetet pótolja, megtéríti kulturális fő-
lénnyé, mert a tulajdonképpen való intelli-
gens elemet képezi. Hivatalaink — köz-
igazgatás stb. — a magyarság kraetura,
földbirtokosaink nemes ősi magyar
családok ivadécai, a szó igazi értelmé-
ben vett pennás elemet a magyar szol-
galtatja s mintegy nyomtatékul javára
esik a mezőiségi zsidóság is. Ne fele-
djük azt se, hogy a református vallás-
nak számos tekintélyes egyháza van
a Mezőségen s nem egy szolgálja
a magyarság ügyét az iskolában is.
Az előfeltétel tehát meg volna, hogy
a számbeli apadás veszélyét kikerüljük.
Magyar lelkű birtokos osztály, magyar
hivatali apparátus, magyarságával kér-
kedő kereskedő-elem és akárhány
magyar iskola, talán csak elég erő és
hatalom, hogy valami tevőleges ered-

ményt is mutasson fel? Az eredményt
első sorainkban összegeztük. Számunk
fog, nyelvünk nem a magyar, lelkü-
letünket nem érintette meg a magyar
fajiösszefűrtés lehellete.

Fogyunk és pusztulunk. Ener-
válódik a magyar-elem nálunk, nem
iizikai, hanem nemzeti szempontból.
S vajjon miért? Mert telepések va-
gyunk, kik kapzsi kezekkel szedjük
össze az anyaföld termését s megelé-
gedéssel nézzük, hogyan szaporodik
a gulya, hogyan illeszkedik a pár
száz hold termékeny fekete-föld az
ősi birtokhoz, hogyan terem hasznat
a számunkra a legkisebb vállalat is,
de a magyarszóra, a magyarság hege-
moniajának felépítésére parányit sem
áldozunk. Nézzük reális alapon a
mi életünket. Magunkról csak akkor
váltunk pár szót, ha mind magyar-
ézelzműiek vagyunk. Nyelvünk csak
a család nyelve. Cselédségünk, nap-
számunk reánk erőszakolja a sajátját
és én mezőiségi létem alatt még nem
tudok olyan esetről, hogy tisztán
magyarajku család körében megtanult
volna — bár tőrhetően — magyarul
szolga, szolgáló.

Azt tudom, hogy nekem nem szól
az én nyelvemen a nem magyar
nyelvű elem, pedig ha nem is bírja
de legalább törli nyelvünket. Pipógya-
ság és semmi egyéb. A magyar elem
uton-utfélen, még ha tulsúlyban van,

A „Mezőségi Híradó” tárcája.

Foszlányok.

Röody Géza megunt a zajos, nagy-
városi életet, vonatra ült és haza utazott
szülőföldjére, abba a csöndes, erdélyi kis
faluba, melyhez ifjúságának legszebb, leg-
boldogabb emlékei fűződtek. Hitte, hogy
a falusi magány helyreállítja fölzaklatott
lelkének egyensúlyát s föltalálhatja végre
azt, a mi után annyira vágyódott: a nyu-
galmat.

Fent a hegyoldalon a maga nemes egy-
szerűségével imponáló piros fedelű ne-
mesi kuria, melyet magáénak mondhatott,
s a nagy park, melynek kanyargós utjain
ezelőtt még csak egy évvel is — oly vi-
dáman, oly gondtalanul élvezte a nyár
örömeit — most mindmegannyi beszélő
emlék — őt, egyedül őt juttatták eszébe.

Ott hagyta a városi életet, ott a zajos
társaságokat, hogy kijöjjön ide, hogy távol

a világ zajától, ebben az idegcsillapító
nyugalomban — enyhülést szerezzen lel-
kének.

De csalódott!

Az örökösén susogó platán fák, s a
természetnek pazar pompája — emlékei-
nek ezer és ezer variánsait juttatták eszébe.
Hiába barangolt reggeltől estig a park-
kal határos ősi rengetegbe, hiába akart
megpihenni a himes réteken, avagy a
csobogó csermelyt övedző fenyők alatt
— annak a szegény, törekeny asszonynak
az emléke mindenüvé követte őt. S ilyen-
kor a hiu könnyelműségből elhibázott
életnek minden vádoló fájdalma titáni
erővel tört ki belőle, hogy megkinozza
és hogy összetörje azt a kevés reménysé-
get és hitet is, a mi még lelkében élt.
És a mialatt vérző szívének mélyéből föl-
hangzott az a fájdalmas, bugó zokogás
— lelki szemei előtt megjelent az a sze-
gény asszony, kit nem is olyan régen,
megcsalva önmagát — szeszélyes köny-
nyelműséggel elhagyott . . .

Ott ült kint a vadszőlővel sűrűen be-
futtatott verandán. A lombok között ha-
lovány fénysugarak törnek át — a lemenő
nyári nap bibor sugarai.

Lentről, a völgyből friss széna illatot
hozott feléje a szellő. Tekintete ott pihent
a távoli hegyek violakék ormain. A nagy
park virágain, a platán fák fölött s az
alkonyi levegőnek valami édes, érthetetlen
s a lélekhez hasonló melánkolia terjengett
szerteszét. Lelke újra megtelt azzal a le-
irhatatlan érzélemmel, mely ellenállhatat-
lan erővel vitte, ragadta vissza a multba,
melyet visszahozhatatlannak tud, de bol-
dognak nevezhet. Emlékeinek felidézése
nem volt neki kellemetlen. Hagyta, en-
gedte, hogy lelke szabadon szárnyaljon a
multak himes mezején, a hol minden
csupa verőfény, csupa paradicsomi bol-
dogság . . .

A lágyan susogó esti szellő méla fu-
rulya hangokat sodort felé . . .

akkor is román nyelven diskurál. Piac, korcsma, mezei munka és minden szavaim mellett szól.

Ne is szóljunk a kereskedőkről, kik még legkevésbé helyezkedhetnek szembe az áramlással. Nálunk a forgalom a cél, és nem tehetnek más-kép, miként az adott viszonyok között tesznek.

Kapcsolatosan akadhatnánk más gravamenre. Mentsen Isten, gyanúsítani, sérteni senkit sem szeretnénk. Ki kell azonban írunk, hogy még azok sem tudnak a magyarsághoz asszimilálódni, kiket sorsuk és létük teljesen oda utal. A mezőügyi zsidó iparos, fuvaros, kereskedő és gazdálkodó elemnek honnan, honnan nem, de gyönyörűséges német a családi nyelv s nem egyszer hallható az utcákon is. Tüntetés-e, családi tradíció-e, vagy mi a kánya, ki tudná? Egy azonban bizonyos, hogy ez nincs helyén és rendjén. Ha ilyen tünetek is vannak, sokáig ne kutassunk, hanem töredelmesen verjük a mellünket, hisz az volna csodálatos, ha ezek mellett nem pusztulna, fogyna a mezőügyi magyar elem.

Aratás.

Peng a kasza, aranyos kalászkok dülnek rendre, szerte Magyarországon réteken és rónákon diadalát üli az élet. Bármint mondjanak is a politika és társadalom bölcsei, történjenek bármilyen szenzációs, nagy horderejű események, az aratás nálunk a legfontosabb esemény, ekörül forog a nemzet élete és ereje. Mint nagy ünnepet, az élet komolyságának és küzdelmeinek ünnepét üdvözljük az aratást és nincs jobb óhajunk, mint hogy az élet betakarításának munkája békésen és gyorsan érjen véget.

Az aratás hangulatát az idén egyes vidékeken kinos események zavarják meg. Eddig csak a Dunántulról jöttek ugyan hírek az aratási sztrájkokról, pusztításról, csendőrség, katonaság közbelépéséről, de

az sem lehetetlen, hogy a mozgalom ki fog terjedni. Élénk emlékezetünkben vannak még a békési és csongrádi aratási sztrájkok, amikor ostromállapotot kellett kihirdetni egész járásokra s folyt a munkás vére, pusztult a birtokos jószág. Ezek a szomorú emlékek keltnék életre bennünk most, amikor megint csak folyik a munkásvér és pusztul a jószág.

Csalódik azonban az, aki azt hiszi, hogy ez a mozgalom az aratás küszöbén a szocialista izgatásnak ereeménye. Nem! Az a nép, amely Tolna, Baranya és Veszprémmegyékben sztrájkolni próbált, nem hivatkozhat semmiféle szociáldemokrata pártnak, sőt még fogalmuk sincsen a felforgató elméletekről. Egyszerűen a szükség érte meg bennünk az ellenállás akaratát. A tavalyi rossz termést követő télen át ez a munkásnép teljesen kipusztult minden vagyonából, koplalt, lerongyosodott s mert munkája eddig elegendő nem akadt, az aratástól várja azt, hogy annyi keresetre tehessen szert, hogy télire biztosítsa magát a koplalás ellen.

Ez azonban nem megy olyan könnyen. Mert a birtokosok, a gazdák, akikre évről-évre nagyobb teher hárul, nem tudnak s nem akarnak beletörödni a gondolatba, hogy nagyobb aratási részt és bért fizessenek mint annakelőtte, mindenképpen azon vannak, hogy takarékoskodhassanak s épp a munkások kívánságának nem tehetnek eleget.

A főbaj azonban mégsem az, hanem abban keresendő, hogy nincs megfelelő, külön e célra alkotott törvényünk, mely az aratási munkát s az aratási bért szabályozná.

Van ugyan egy törvény, a mezei munkásokról szóló, melyet még Darányi minisztersége alatt hoztak, s a melyet a munkások rabszolgatörvénynek csúfolnak. Ez a törvény azonban nemcsak, hogy a munkásoknak nem tetszik, de még a munkaadók érdekét sem védelmezi kellőképpen és csak fölösleges nyűg a gazdálkodó közönség nyakán. A törvény mint az eredmények igazolják, a helyzeten abszolút semmit nem változtatott, mert mindent a régiben hagyott, csak a sztrájkoló s szerződést szegő aratókat sújtja drákói szigorral. Holott ez a szigorúság ember-

telenséggé fajul akkor, amikor a törvény arról nem intézkedik, hogy munkás és munkaadó emberséges munkafeltételekbe és aratási részekben állapodjanak meg. Munkásügyeket manapság már nem a munkadók, hanem igenis a munkások szempontjából kell megítélni, mert hiszen a munkaadónak amugy is száz módja van ahhoz, hogy a maga jussát megvédje. Amíg egy megfelelő, a munkások meghallgatásával emberséges és korrekt aratási szerződésünk nem lesz, addig évről-évre ellehetünk készülve az ilyen zavargásokra aratás idején, sőt a zavargások még fokozódni fognak.

E bajok ellenére is azonban hála a Mindenhatónak, meglehetősen termést adott az Ég kegye. A nehéz, válságos helyzetben, amelyben jelenleg a magyar nemzet van, bátorító támasz ez a jótermés, amely lehetővé teszi, hogy hitelünk a külföldön meg ne rendüljön a válságos helyzet ellenére sem.

HIREK és VEGYESEK.

Emlékeztető.

Szombat július 15. Henrik, Apost. oszlása, Vasárnap július 16. Skap. ünn. Hétfő július 17. Elek hv. Kedd július 18. Arnold, Frigyes, Rozina Szerda július 19. Paulai Vincze. Csütörtök július 20. Illés próf. Péntek július 21. Dániel próf. Szombat július 22. M.-Magdolna.

— *Olvasóinkat tisztelettel kérjük az esetleges hátralék beküldésére, illetve az előfizetés megújítására, nehogy a lap szétküldésében fenakadás történhessék.*

— **Személyi hírek.** A kolozsvári kir. ítélőtábla elnöke Bozák Emil végzett joghallgatót a kolozsvári kir. ítélő tábla területére joggyakornoknak kinevezte és szolgálatára a mocsai kir. járásbíróhoz osztotta be. — A mocsai kir. járásbíróhoz közelebből telekkönyvvezetőnek kinevezett Friedl Frigyes állását f. é. július hó 18-án foglalja el.

— **Járásbíróságunk feje S. Torday Sándor** kir. járásbíró szabadságát f. július 10-ével kezdte meg. Távolléte alatt a járásbíróság vezetését Vass Zsigmond kir. albiró vette át. A mint halljuk, a derék járásbíró az oly jónevű Bázna fürdőn nyaral, melyet előszeretettel keres fel a

A kin, könnyelműség fullánkja ott sajgott a lelkében . . .

Arcának redői görcsösen rándultak meg, mialatt olvasni kezdte azt a levelet, melyet az a szegény asszony írt, de a melyet hónapokkal ezelőtt fölbontani nem akart, megsemmisíteni nem tudott.

Eltűnt körülötte minden, csak az a levél reszketett a kezében.

„Talán csodálkozni fog, hogy soraimmal újból fölkeresem. Legutoljára írt levelemet válaszatlanul hagyta és lássa — én mégis irok magának, hogy mielőtt elválnánk s mielőtt az idő elhomályosítaná a maga emlékezetében az én alakomat — elmondjam azt, a mit átéltem, s leírom azokat a szenvedéseket, melyeknek az árán jutottam el eddig.

Hónapokkal ezelőtt még oly naiv voltam, szívem tele volt édes reménységgel, boldog ábrándokkal és optimista életfelfogással. Oly öntudatlan elfogultsággal néztem a világot, melyből sok ember föl sem ébred soha.

Most megtört a hitem, meg a bizalmam s a mi történik és történni fog velem — fátális megnyugvással veszem tudomásul.

Az én kiábrándulásomat meghozta az élet. Az a lelki harc, mely sötét viharoként vonult át kedélyem világán, — letarolt minden szint, minden virágot a lelkemről — s csak itt-ott hagyott elvéve egy-egy érzést, pár bus emléket, melyek kísérim lesznek az életben s a melyekből megalakodom magamnak a hitet, az illuziókat, melyekre oly éltető szükségünk van minden körülmények között az életben.

Ne vegye rossz néven őszinteségemet s bocsásson meg nekem azért a fájdalomért, a melyet soraimmal talán okozni fogok magának. De be kell látnia, hogy a mi szerelmünk céltalan, mi egymáséi nem lehetünk soha.

Tudom, hogy most szeret s azt is tudom, hogy a büszkeségét bántja multkori levelem, de a maga lelke folytonos átalakulásokon megy keresztül — míg az

enyém már teljesen kiforrt. Most végezte be tanulmányait, maga előtt áll a világ s szépnék ígérkező pályája, melynek végét alig lehet belátni. Azok az eszmék, melyek a maga érzelm és gondolatvilágát áthatják — nem nyerhetnek tápot, inspirációt tőlem. Az a nőies megnyugvás, az a tökéletes önfeláldozással járó teljes szeretet — nem elégítenék ki a maga csapangó képzeletét.

Boldoggá tesz a tudat, hogy most így válunk el — sohasem fog engem elfeledni, hiven ápolja majd azokat az édes emlékeket, melyekből én egész lelki világomat építem föl — s majd egykor az élet alkonyán — a tiszta érzésekre való visszaemlékezés szárnyain fog elrepülni hozzám — a midőn már rég elmosta arcom vonásait az idő . . .

Leirhatatlan lelki harcokat éltem át, a mig idáig jutottam; sokáig haboztam, mig a lelkemet bele tudtam önteni e sorokba. Be fogja látni idővel, hogy igazam

mezősegi intelligencia. Jó üdülést és kellemes szórakozást kívánunk ott nyaraló kedves olvasóinknak is.

— **Névnapok.** Közéletünk két illusztris és közszeretetten álló alakját a nálunk szokásos melegséggel köszöntette névnapján intelligens társadalmunk. Julius 1-én Dán János körorvost keresték fel jó barátai és tisztelői, hogy őt és kedves családját a ragaszkodás jeleivel elhalmozzák. Julius 8-án Kovács Gerő kir. közjegyzőnél tisztelget a sok jó barát, hogy kifejezésre juttassa azt a nagybecsülést, mit hallgatagon mindig érez, de minek a névnapon kifejezést is adhat. A kellemesen töltött rövid idő itt is, ott is megnyitotta a szíveket s sok jó kívánság hangzott el az ünnepelték boldog hosszú életeért. Szívesen csatlakozunk mi is a gratulációk sorához és számos névnapot kívánunk mindkettőjüknek.

— **Kedves családi ünnep** zajlott le f. é. július 11-én Hosszu Teofilné urnő termében. A nyár folyamán a jó nagyanya szerető szívéhez gyűltek újból az ő nevelt gyermekei, Sopronból, Nagyváradról és a közvetlen közelből. Benépesült a máskor zajtalan, csendes uri udvar; vidám nevetéstől, jól ható kedves zivajgtól volt hangos a diszes uri lakás. Máskor is megtörtént ott az ilyesmi, de egy körülmény a július 11-i összejövetelnek oly jelleget kölcsönzött, mi megkívánja, hogy itt is felemlítsük. A fiatal, bájos Bocskor Judit, ki ezelőtt pár hónappal váltott jegyet Körner Guidó főhadnaggyal, jegyesével együtt Mocson időzik s velük egyidőben megjött a családnak annyi derék, kedves tagja. A jó anya szíve megragadta az alkalmat és ez összejövetelen kifejezésre juttatta azt az érzést mi ilyen fontos momentum idején a családtagok szívét átjárja. És a jó Hosszu Teofilné nem volt fukar. A mocsai kedves családi kört és a jó ismerősöket is bevonta az ünnep keretébe s nemcsak övének, de a mocsai arany ifjúságnak is rögtönzött ilyen kedves estét, mit egyhamar elfeledni nem fognak.

— **Megjött a várvavárt Jótékony eső.** Csöppjeit mohón szívta be a száraz talaj s a hervadó növényzet is új életet nyert a nem sok, de azért sokat érő csapadéktól. Felfrissült a forró poros levegő s még a mezei munkás is ujult erővel végzi a

volt — s úgy fog majd a mi szerelmünkre visszagondolni, mint egy bűbájosan szép tavaszi álmra, mely magának édes lesz, — nekem fájó, mert én a lelkemnek egész világát temettem el benne . . .

Itt vagyok már ebben a kis faluban; 60 gyermek van a kezem alatt, kikkel egész nap bibelődöm. Igaz sok baj van velök, de szívesen teszem, jól esik, ha velök lehetek. Az együttlét elűzi lelkemről azt a sötét, borus felleget, mely ilyenkor esténként ólom súlylyal nehezedik a lelkemre.

És a mikor a nap leáldozik, a mikor egyedül ülök itt szerény otthonomban — imádkozom magáért, hogy ne zavarják nyugalmaát a múlt emlékei és a jövő aggodalmairól sejtelve se legyen. E békés, e misztikus nyugalomban, mint távoli üstökös fénye a láthatáron — vissza vissza tér felém az ifjúság és én áltatom a lelkemet, hogy vannak az életben még

dolgát. Igazi áldás minden csendes eső a kánikulában. Olyanforma hatást idéz elő, mint a sivatag megmérhetlen ösvényén a zöldelő oázis. Gyönyörködve nézzük a kövér csöppöket, hogyan potyognak le a porba, s minő mohósággal szívja fel egyben a szomjas föld. Meg-megremegtet egy-egy távolról hallható dörgés, rémületbe ejt a cikázó villám, mert tudjuk, hogy a hőséget követő vihar irgalmatlanul tarolja le az érett kalászatokat. Bizunk azonban a sorsunkat intéző Gondviselésben, hogy nem bocsájt erre a szegény népre újabb megpróbáltatást.

— **Világosító szent Gergelynek,** az örmény nemzet aposzlóának ünnepén f. é. július 8-án a mocsai plebánia templomban is ünnepélyes istentisztelet volt. A helybeli örmény-családok tagjai közül többen vettek részt azon. Szép vonása az örménységnek, hogy ezt a reá nézve örökre emlékeztető napot nem engedi egy évben sem észrevétlenül elröpülni.

— **Sokszor felemlítettük** lapunk hasábjain, hogy községünknek igen sok utja, utcája a telektulajdonosok rendszeres foglalása miatt néhol annyira összeszűkült, hogy maholnap céljának sehogyan sem felel meg. A mint halljuk az illetékes hatóság erőlyesen lépett fel, hogy a jelzett anomáliát hováhamar megszüntesse. Kapcsolatosan még arra kérjük, hogy kéréselhetetlenül és kímélet nélkül éljen jogával az utrendezés körül. Utaink, utcáink kövzetlenek és csak akkor járhatók, ha a tavaszi, vagy nyári napsugár kiszáritja a töménytelen sarat. Ennek állandó megakadályozója több helyen az a sok értéktelen fűz és akácfa, minek lombos koronája az uttestek fölé borul. Örökös az árnyék és örökös vele a sár is. Erős a reményünk, hogy utaink, utcáink járhatóságának jelzett akadályai mihamarabb eltűnnek az uttestek mellől.

— **Tavasz kezdetén** ujságoltuk olvasóinknak, hogy nem egy telektulajdonos tesz községünkben előkészületeket nagyobb arányú építkezésre. Most többé-kevésbé bevezített tények előtt állunk és jóleső érzéssel jelezzük, hogy értesülésünk nem volt légből kapott. Csak a főut mentén valami három tágas és diszes új épület áll már fedél alatt és a negyedik, is a régi rozoga fogadó helyén hamarosan el-

olyan örömök, melyek engem is boldoggá tehetnek . . .

Rödy Géza kezéből kiesett a levél. Szemei előtt összefutottak a sorok s hevesen ziháló melléből tompa, mély sóhaj tört elő. A büszkeség s az elhibázott életnek minden fájdalma üldöző daemonként nehezedett e percben a lelkére.

Lehorgasztotta fejét s szívének mélyéből fölszakadt az a bugó fájdalmas zokogás, melynek könnyei befelé folynak . . .

A veranda vadszőlői között, ott bujkált az esti szellő, a hold sugarai ezüst színnel vonták be a poetikus tájat, a tiszta égen a csillagok milliárdjai ragyogtak — s a forró júliusi éjszaka lassan beborított mindent — fájdalmat, szenvedést — fájó emlékeket . . .

Ervé.

készül. Sokat nyert Mocs az ujjonnan emelt épületekkel, még többet az az osztály, melynek életét nap nap után keserítette a lakás-mizeria réme. Illetékes helyről vesszük az értesítést, hogy a tervezett kaszinói építkezés is mihamarabb dülöre jut. Azután a járásbiróság palotája s azután, — ha megérjük, — míg a mocsai kórház épületének is leterezik az alapkövét. Hogy mikor? E tekintetben ne tőlünk várja senki a híradást. Pozitív csak annyit jelezhetünk, hogy jól fejlett és bőtermést ígér a kukorica a mocsai kórház telkén is. Annak is jól fogna valami kevés eső, mert elaszik a nagy szárazság miatt.

— **Javában folyik** az aratási munka. Tömött kalangyák állanak mezeinken s mire soraink napvilágot látnak, csupán a tavasz gabona van még lábán. Magas, nálunk szokatlan, az aratási napszám. Így is nehezen lehezen lehet munkást kapni, pedig óriási kár, ha a túlerett gabonának a késői munka miatt épen a leg-egészségesebb szeme hull le a földre. No de ne sajnáljuk. Maradjon valami a madaraknak is. Azok is jóllaknak, a szegény napszámos osztálynak is van pár heti tisztos keresménye. Rászolgál terhes napi munkájával. Pár nap múltán alább jön a gabona ára is. Szóval mindenkinek jut valamelyes öröm az ideai kielégítő termésből.

— **Az uzdi-szentpéteri vásár.** A híres-neves, lacikonyhás uzdi-szentpéteri vásár jul. 8-ával kezdődött és rá pár nappal zárult. Az a régi varázs, mi vevőt és eladót ide vonz, egyáltalán nem csökken. A máskülönbben jelentéktelen mezősegi falu szokatlan képet, rendkívüli forgalmas életet mutat egyetlen vására, a júliusi orsz. vásár idején. Ide verődik össze három-négy megyének eladója és vevője. Négyes fogat ép oly számban robog ilyenkor U.-sztpéter felé, mint kettős és egyes. Marha vására híres, de lópiaca ritkítja a párját. Komoly vevőnek és kupecnek egyformán találkozó helye. Marhában és lóban óriási volt a felhajtás és arányos a kereslet is. A jelekből ítélve egyhamar nem száll alább a szarvasmarha ára; hallatlan árat kérnek és fizetnek is ökörért, tehénért, tulokért. Az oly költségesen teletetett állomány most kamatoskamattal fizeti vissza a múlt téli tetemes kiadást. Még érdekesebb képet nyújtott a lóvásár. Tavaly ilyenkor hallatlanul esett a ló árszáma. Nem is csoda. Takarmány szükség idején irgalmatlanul sokba került a ló tartás. Hanem annál magasabbak voltak a jelen vásári árak. A hibátlan állapot tulajdonosa 200 koronán alul szóba sem állott a vevővel. A magas árak mellett is sok került eladásra. A vevő szomorúan, de fizetett. Az eladó gyönyörűséggel rejtette el a zsíros bankókat. Így van rendjén. Sok takarmányt kívánt a teletetés. Az ár javarészt felemésztette a tartás. Most megtérült a vámon, mi elveszett vala a réven.

— **Sok pénzt takarít,** ha vásznat, ágyneműt, női és férfi fehérneműt közvetlen gyárokból rendel. Kereskedelmi iroda Budapest, Kerepesi ut 65.

— **Rabló kaland.** Az emberek megtévesztésére és félrevezetésére nap-nap után újabb módot talál ki az emberi felfuráng. Nem közönséges svindliről akarunk számot adni, mely a napokban Báldon történt. Az alanti közlemény átolvasása után mindenki a dolog hátterébe láthat, s azért semmi kommentárt nem fűzünk hozzá. Estefelé volt már az idő, mikor Mandel J. marosludasi gabona kereskedő megérkezett Báldra és annak módja szerint beszállásolta magát kocistól Weisz N. házához, azzal a szándékkal, hogy az éjjelt ott tölti. Később azonban gondolt egyet,

merészet és nagyot t. i., hogy még az éj folyamán elindul, mert reggelre P.-Kamarason kell lenni. Nekivágott a sötét utnak. Alig érkezett ki a községből, kocsisát az az utasítással küldötte vissza, hogy a gabona mintát az asztalon felejtette, hozza el. Ő addig megvárja. Ez alatt történt a régi betyár-világra emlékeztető rémes eset. Betyárok jöttek és megtámadták, megverték, megkötözték és kétezer koronáját elvéve tovább álltak. Alig 10 perc alatt történt az egész. Mikorra kocsissa vissza-jött, gazdáját betömött szájjal, összekötözve, a földön heverve találta. Nyöszörgöve hívta segítségül. Megfeledezve helyzetéről egyik kezét a kötelékből kihuzva szalmával betömött szájára mutatott segítséget kérve. A kocsis feloldva a köteléket nagy jajgatások között mentek a csendőrséghez jelentést tenni az esetről, mely azonban nem adott feltétlen hitelt a kigondolt mesének és más irányban is kutatni kezdett. A vizsgálat megindult. Megvizsgálásnál nyomát sem találták a sérülésnek. Azonban a megmotozásnál még 50 koronát kaptak, melyet érthetetlen módon nála hagytak a rablók. Ezek és egyéb mellékkörülmények, melyek a kihallgatásnál előkerültek mind jobban megerősítették a csendőrséget feltevésében, hogy az egész dolog csak koholmány. A vizsgálat tovább folyik, melynek eredményét előre sejtjük. Ki tudja mire volt jó ez a rabló kaland, de azt hisszük nem sokára kiderül.

Az egészség a fő!

melyet csakis kellő szellőztetés által érhetünk el

BECK KÁROLY

szabadalmazott ablakszellőztető-készülék-készítő

Budapest, VIII, József-utca 28.

Szabadalmi szám 16794.

BECK KÁROLY-féle ujonnan feltalált és szabadalmazott ablakszellőztető-készülék.

Magyar gyártmány, mely most már felülmulja az összes külföldi és mostanáig alkalmazott szellőzőket, úgy célszerűségben, jószágban, mint olcsóságukban. Minden ablakra alkalmazható. Egészségügyi szempontból 45% nyitás által légvonat kizárva.

Ablakszellőztető-készülékeim használatban vannak a következő nevezetesebb helyeken: Budapest, Nemzeti Kaszinó, Kossuth L.-utca. — Kereskedelmi Miniszterium, Budán. — Ref. főgymnázium, Deák-tér. — Magy. kir. Ludovika Képzőiskola állami elemi iskolában s több kórházakban és iskolákban, a fővárosban és vidéken, kitűnőnek bizonyult.

Megrendelések úgy Budapesten, mint a vidékre gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Ablak-szellőzők 7 kor. 60 fill.-től feljebb — Költségvetések ingyen és bérmentve. —

Több mint 3000 drb már használatban van Számtalan elismerő levél van kezében, mely a t. közönség meglegedését nyilvánítja. — Mérték vétele végett szíveskedjék hozzám fordulni. Mindennemű épület és mulakatos munkát készítek a legjobb kivitelben.

Czimbalmok,

legújabb modellűek, kitűnő zongora hangnak, dupla acél szerkezetűek készülnek saját műhelyemben;

részletfizetésre és kölcsönképen is kapható,

az öntanulási czimbalomiskola, amelyből megtanulhat mindenki magánosan tanító nélkül alaposan kottából czimbalmozni. —

Kapható 10 koronáért.

Kovács János

okleveles cimbalomtanárnál

Budapest, Erzsébet-körút 5.

Arjegyzek kívánatra ingyen és bérmentve.

KERESKEDELMI IRODA BUDAPEST, KEREPESI-UT 65.

Küldemények utánvét mellett.

Szenzációs teljes komplett remek ágykészlet rumburgi vászonból, 2 párna, 1 kaprice, 1 paplan áthuzat, szegélyes, divatos minta 4 frt 90 kr.

Ajourn kidolgozás 6 frt 50 kr. Kézi slingelés 7 frt 50 kr.

Kelengyevászon valódi és legfinomabb 6 frt 90 kr.

Különlegesség: Double-selyem imitáció paplan, felül és alul két színben remekül kidolgozva, mindkét oldalán használatos, minden színben csak 6 frt 90 kr.

Menyasszonyi és csecsemő-kelengyék már 7 frttól feljebb.

Remek 6 személyes kávé készlet, minden színben csak 95 kr., 1 frt 40 és 1 frt 90 kr.

Finom ajourn 6 személyes kávé készlet, minden színben 2 frt 20 kr. 2 frt 90 és 3 frt 45 kr.

Remek 6 személyes vászon Damaszt-garnitúra csak 2 frt 10 kr., 1 frt 90 kr., 3 frt 40 és 3 frt 90 kr.

Szép mintázott vászon törülköző 6 drb csak 1 frt 25 kr., 1 frt 72, 2 frt 90 és 2 frt 10 kr.

30 rőfös csoda vászon csak 3 frt 65 kr.

30 rőfös vég bőrvászon csak 4 frt 15 kr.

30 „ „ irlandi vászon csak 4 frt 95 kr.

30 „ „ gyöngy vászon csak 5 frt 45 kr.

30 „ „ rumburgi vászon csak 5 frt 60 kr.

30 „ „ prima rumburgi vászon csak 6 frt 40 kr.

50 „ „ rumburgi vászon csak 10 frt 40 kr.

30 „ „ jó chiffon csak 4 frt 65 kr.

30 „ „ R. chiffon csak 5 frt 40 kr.

30 „ „ R. R. chiffon csak 6 frt 85 kr.

30 „ „ csikos kanavász csak 3 frt 25 kr.

30 „ „ csikos vagy kockás prima kanavász csak 4 frt 55 kr.

30 „ „ speciális kanavász 5 frt 40 kr.

30 „ „ fehér csikos csinvat 6 frt 35 kr.

30 „ „ fehér virágos csinvat 7 frt 40 kr.

Varrás nélküli vászonlepedő 2 m. hzsszá és 1 1/2 m. széles csak 92 kr.

Ugyanaz remek vászonból 1 frt. 5 kr.

Atlasz-selyempaplan minden színben, gyönyörű kivitelbe 7 frt 50 kr.

Ugyanaz divatos fodorral 10 frt 50 kr.

Paplan-gombok selyem paszomány kézimunka, tucatja 30 kr.

Egyébként minden e szakmához tartozó legfinomabb árukkal is szolgálhatunk s tekintettel arra, hogy csakis direkt gy. rakat képviselünk, ugyanoly, aránylag mesés olcsó árakban szállíthatjuk.

Creaszlepedő legfinomabb, varrás nélküli 1 frt 35 kr.

Remek női ing vászonból kézi himzéssel 85 kr, 1 frt 15 és 1 frt 55 kr.

Remek női chiffon ing schweizi himzéssel csak 1 frt 10, 1 frt 42 és 1 frt 74 kr.

Remek női háló corzeta, nagy választékban csak 98 kr., 1 frt 25 és 1 frt 56 kr.

Remek női chiffon nadrág 90 kr., 1 frt 18 és 1 frt 45 kr.

Remek női chiffon alsószoknyák, himzéssel csak 1 frt 35, 1 frt 75 és 2 frt 25.

Legújabb női ajourn vászon ing mesés olcsó ára csak 1 frt 65 kr.

Remek cloth és posztó alsó szoknyák csak 1 frt 65, 2 frt 15 és 3 frt 22 kr.

Férfi ing, legdivatosabb, finom angol batiszt, puha mellű különlegesség 1 frt 55 kr.

Férfi ing, redős, vagy piké mellű legjobb R. chiffonból csak 1 f. 40 kr.

Férfi háló ing legjobb chiffonból divatos mintában csak 1 frt 15 kr.

Selyem cloth paplan, remek munka, minden színben csak 3 frt 95 kr.

Cachemir paplan ép úgy készítve 3 frt 85 kr.

Női és férfi legújabb eqttist divat zsebkendők fehér és mintázott, tucatja 1 frt 75 kr.

Harisnyák, női és férfi, minden árban és minőségben, legjutányosabban.

Pohártörők vászonból, tucatja 96 kr.

Paplanhuzatok mérték után, finom vagy erős szálú vászonból varrás nélkül, egy szélességben 2 frt. Ugyanaz szegélyekkel 2 frt. 50 kr.

Férfi alélók a létező legjobb és legfinomabb minőségben tucatja 1 frt. 80 kr.

Ugyanaz közép jó minőségű tucatja 1 frt. 20.

ADI ÁRPÁD

KÖNYVNYOMDÁJA

Maros-Vásárhelyt, Szechenyi-tér 7. sz.

Minden a könyvnyomdai szakmába vágó munkák gyors és izléses elkészítése a legjutányosabb árban

Nyomatott Adi Árpád könyvnyomdájában Maros-Vásárhelyt.